

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์ ได้มาจากแบบสังเกตการจัดการในห้องเรียนของครู ที่สอนวิชา กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตสูงและโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตต่ำ จำนวน 60 ฉบับ และแบบสอบถามนักเรียนที่ได้รับการสอนจากครูที่ได้รับการสังเกต จำนวน 505 ฉบับ ผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลการสังเกตการจัดการในห้องเรียน

ข้อมูลเบื้องต้น สถานภาพเกี่ยวกับเพศและคุณวุฒิทางการศึกษา

ตอนที่ 1 สภาพการจัดการในห้องเรียน เกี่ยวกับปฏิริยาการตอบสนองของครู ต่อพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียน

ตอนที่ 2 การจัดการเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมในห้องเรียน การจัดการเกี่ยวกับวัสดุ-อุปกรณ์ การจัดการเกี่ยวกับสภาพการจัดกิจกรรมการสอน

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลความเห็นด้วยของนักเรียนจากการตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับบรรยากาศในห้องเรียน ทักษะการสอน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ เปรียบเทียบผลการสังเกตการจัดการในห้องเรียน

ข้อมูลเบื้องต้น สถานภาพเกี่ยวกับ เพศ และคุณวุฒิทางการศึกษาของครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศและคุณวุฒิทางการศึกษา

สถานภาพ	กลุ่มผลสัมฤทธิ์สูง		กลุ่มผลสัมฤทธิ์ต่ำ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ				
ชาย	8	80	9	90
หญิง	2	20	1	10
คุณวุฒิทางการศึกษา				
ต่ำกว่าปริญญาตรี	3	30	6	60
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	7	70	4	40

จากตารางที่ 2 แสดงว่าครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยทั้งโรงเรียนกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มากกว่าเพศหญิง สำหรับคุณวุฒิทางการศึกษาพบว่ากลุ่มโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ครูส่วนใหญ่คือ ร้อยละ 70 มีคุณวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ส่วนกลุ่มโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ครูส่วนใหญ่คือ ร้อยละ 60 มีคุณวุฒิทางการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี

ตอนที่ 1 สภาพการจัดการในห้องเรียน

ตารางที่ 3 จำนวน ร้อยละ และค่าพีชเชอร์ ของการจัดการเกี่ยวกับปฏิริยาการตอบสนอง ต่อพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

การจัดการเกี่ยวกับการตอบสนองต่อ พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียน	กลุ่มผลสัมฤทธิ์สูง		กลุ่มผลสัมฤทธิ์ต่ำ		P
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
1. ละเลย แสดงท่าทางไม่สนใจ	36	21.82	25	11.41	0.3150
2. ใช้ท่าทางหรือแสดงอาการปฏริยา เช่น จ้องตา ชี้อือ เดินเข้าไปใกล้	23	13.74	28	12.79	0.2387
3. เรียกชื่อนักเรียนคนนั้น เพื่อให้กลับมา สนใจ หรือหยุดพฤติกรรม	23	13.74	25	11.41	0.4079
4. ยกย่องพฤติกรรมดีของนักเรียนคนอื่น	14	8.48	27	12.33	0.3569
5. ตำหนิ ตักเตือน เกี่ยวกับกฎระเบียบ	15	9.09	38	17.35	0.0375*
6. ถามคำถามที่ไม่ต้องการคำตอบ	15	9.09	21	9.59	0.2389
7. สอบถามที่พฤติกรรมที่เป็นปัญหา	17	10.30	20	9.13	0.4444
8. ชูจะลงโทษทางร่างกาย	10	6.06	22	10.05	0.0156*
9. ลงโทษทางร่างกาย	12	7.27	13	5.94	0.1000

$\alpha = .05$

* P - value < .05

จากตารางที่ 3 แสดงว่า ครูในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีปฏิริยาการตอบสนองต่อพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียน ที่มีความถี่สูงสุด ร้อยละ 21.82 คือ พฤติกรรม ละเลย แสดงท่าทางไม่สนใจ ส่วนครูในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีปฏิริยาการตอบสนองต่อพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียน ที่มีความถี่สูงสุดร้อยละ 17.35 คือ การตำหนิ ตักเตือนเกี่ยวกับกฎระเบียบ

จากการเปรียบเทียบ พบว่า ครูในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและครูในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีพฤติกรรมการชูจะลงโทษทางร่างกาย ตำหนิตักเตือนเกี่ยวกับกฎระเบียบ แตกต่างกันในระดับความมีนัยสำคัญ .05 ส่วนพฤติกรรมอื่น ๆ ไม่แตกต่างกันในระดับความมีนัยสำคัญ .05

ตารางที่ 4 จำนวน ร้อยละ และค่าพีเชอร์ ของการจัดการเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมใน ห้องเรียนของครูกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

การจัดการเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม ในห้องเรียน	กลุ่มผลสัมฤทธิ์สูง		กลุ่มผลสัมฤทธิ์ต่ำ		P
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
1. จัดป้ายนิเทศของกลุ่มสร้างเสริม ประสบการณ์ชีวิต	7	70	6	60	0.3251
2. ป้ายนิเทศตรงกับเรื่องที่สอนในช่วงนั้น	5	50	1	10	0.0146*
3. มีแผนภูมิแสดงผลการเรียนรู้กลุ่ม สร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต	8	80	3	30	0.0321*
4. ห้องเรียนสะอาด	10	100	8	80	0.1894
5. ห้องเรียนตกแต่ง สวยงาม	7	70	6	60	0.3251
6. จัดแสดงผลงานของนักเรียน โดยเฉพาะ กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต	5	50	2	20	0.0487*
7. จัดโต๊ะ เก้าอี้ เหมาะสมกับกิจกรรม การเรียนการสอน	10	100	8	80	0.2368
8. ห้องเรียนมีความสว่างเพียงพอ	9	90	10	100	0.4376
9. ห้องเรียนมีอากาศถ่ายเทได้ดี	9	90	10	100	0.4376
10. ห้องเรียนมีเสียงรบกวนเล็กน้อยหรือไม่มี	10	100	8	80	0.2368

$\alpha = .05$ * P - value < .05

จากตารางที่ 4 แสดงว่าสภาพการจัดสิ่งแวดล้อมในห้องเรียนของโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีมากเกือบทุกรายการ และที่มากที่สุด ร้อยละ 100 คือ ห้องเรียนสะอาด การจัดโต๊ะเก้าอี้เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอน และห้องเรียนมีเสียงรบกวนเล็กน้อยหรือไม่มี และที่น้อยที่สุด ร้อยละ 50 คือ จัดป้ายนิเทศตรงกับเรื่องที่สอนในช่วงนั้น และจัดแสดงผลงานของนักเรียน โดยเฉพาะกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ส่วนโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทาง

การเรียนต่ำ รายการที่จัดสูงสุด ร้อยละ 100 คือ ห้องเรียนมีความสว่างเพียงพอ ห้องเรียนมีอากาศถ่ายเทได้ดี รองลงมาร้อยละ 80 คือ ห้องเรียนมีความสะอาด จัดโต๊ะเก้าอี้เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอน ห้องเรียนมีเสียงรบกวนเล็กน้อยหรือไม่มี มีบางรายการที่จัดน้อยมากร้อยละ 10 คือ จัดป้ายนิเทศตรงกับเรื่องที่สอนในช่วงนั้น

จากการเปรียบเทียบ พบว่า ระหว่างโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีสภาพการจัดสิ่งแวดล้อมในห้องเรียนแตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 อยู่ 3 รายการ คือ จัดป้ายนิเทศตรงกับเรื่องที่สอนในช่วงนั้น มีแผนภูมิแสดงผลจากการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต จัดแสดงผลงานของนักเรียน โดยเฉพาะกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ส่วนการจัดสิ่งแวดล้อมในห้องเรียนรายการอื่น ๆ มีสภาพไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5 จำนวน ร้อยละ และค่าพีเชอร์ ของการจัดการเกี่ยวกับวัสดุอุปกรณ์ของครู
กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และ
ในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

การจัดการเกี่ยวกับวัสดุอุปกรณ์	กลุ่มผลสัมฤทธิ์สูง		กลุ่มผลสัมฤทธิ์ต่ำ		P
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
1. การใช้อุปกรณ์ในการเรียนการสอน อื่น ๆ นอกจากกระดานดำ	9	90	8	80	0.3947
2. ประเภทหรือชนิดของอุปกรณ์ที่ใช้ คือ					
2.1 ของจริง	5	50	2	20	0.0488*
2.2 ของจำลอง	-	-	-	-	-
2.3 รูปภาพ	4	40	2	20	0.2438
2.4 แผนที่	5	50	3	30	0.2400
2.5 อุปกรณ์การทดลอง	3	30	1	10	0.2477
2.6 โสตทัศนูปกรณ์	-	-	-	-	-
2.7 หนังสือ ใบความรู้	7	70	6	60	0.1000
3. ประเภทของกิจกรรมการเรียนการสอน ที่มีการใช้อุปกรณ์					
3.1 กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน	2	20	3	30	0.1741
3.2 กิจกรรมหลัก	8	80	7	70	0.3483
3.3 กิจกรรมเสริมประสบการณ์	1	10	1	10	0.5000
4. การเลือกใช้อุปกรณ์ได้เหมาะสมกับเรื่อง	9	90	5	50	0.0650
5. ครูมีคำสั่งและคำชี้แจง ขั้นตอนวิธีการใช้ อุปกรณ์ เมื่อนักเรียนลงมือปฏิบัติ	-	-	-	-	-

ตารางที่ 5 จำนวน ร้อยละ และค่าพีเชอร์ ของการจัดการเกี่ยวกับวัสดุอุปกรณ์ของครู
กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และ
ในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ (ต่อ)

การจัดการเกี่ยวกับวัสดุอุปกรณ์	กลุ่มผลสัมฤทธิ์สูง		กลุ่มผลสัมฤทธิ์ต่ำ		P
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
6. ที่มาของอุปกรณ์กลุ่มสร้างเสริม ประสบการณ์ชีวิตที่ครูนำมาใช้					
6.1 ผลิตใช้เอง	4	40	1	10	0.3612
6.2 ซื้อสำเร็จ	8	80	6	60	0.2438
7. ยืมอุปกรณ์มาจากศูนย์วิชาการ กลุ่มโรงเรียน	-	-	-	-	-
8. อุปกรณ์ที่ยืมมาจากศูนย์วิชาการ กลุ่มโรงเรียนเหมาะสมกับเนื้อหา	-	-	-	-	-
9. การเก็บรักษาอุปกรณ์ เป็นหมวดหมู่ เป็นระเบียบ	8	80	4	40	0.0750
10. อุปกรณ์มีสภาพใช้งานได้	10	100	7	70	0.1052

$\alpha = .05$ $P < .05$

จากตารางที่ 5 แสดงว่า ครูในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและครูใน
โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีการใช้อุปกรณ์ในการเรียนการสอน นอกจากกระดานดำ
ร้อยละ 90 และ ร้อยละ 80 ตามลำดับ สำหรับประเภทหรือชนิดของอุปกรณ์ที่ใช้ พบว่า ครูใน
โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ใช้อุปกรณ์ที่
เป็นหนังสือ ใบความรู้ มากที่สุด ร้อยละ 70 และร้อยละ 60 ตามลำดับ รองลงมาเป็นแผนที่
ร้อยละ 50 และร้อยละ 30 ตามลำดับ สำหรับอุปกรณ์ที่ครูไม่เลือกนำมาใช้คือ โสตทัศนูปกรณ์
และของจำลอง การใช้อุปกรณ์ส่วนใหญ่ใช้ในกิจกรรมหลัก ร้อยละ 80 และร้อยละ 70 ตามลำดับ
ครูในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงเลือกใช้อุปกรณ์ได้เหมาะสมกับเรื่อง ร้อยละ 90
และครูในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำเลือกใช้อุปกรณ์ได้เหมาะสมกับเรื่อง ร้อยละ 50

อุปกรณ์ที่ครูนำมาใช้ส่วนใหญ่คืออุปกรณ์สำเร็จรูป ร้อยละ 80 และร้อยละ 60 ตามลำดับ สำหรับการเก็บรักษาอุปกรณ์เป็นหมวดหมู่มีระเบียบ ร้อยละ 80 ในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และร้อยละ 40 ในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ สภาพอุปกรณ์อยู่ในสภาพใช้งานได้ ร้อยละ 100 ในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และร้อยละ 70 ในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

จากการเปรียบเทียบ พบว่า ระหว่างโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีสภาพการจัดการจัดวัสดุอุปกรณ์ แตกต่างกันในระดับความมีนัยสำคัญ .05 อยู่ 1 รายการ คือ การใช้วัสดุอุปกรณ์ประเภทของจริง ส่วนสภาพการจัดการจัดวัสดุอุปกรณ์รายการอื่น ๆ มีสภาพไม่แตกต่างกันในระดับความมีนัยสำคัญ .05

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6 จำนวน ร้อยละ และค่าพีเชอร์ ของการจัดการเกี่ยวกับสภาพการจัดกิจกรรม การสอนที่เป็นกิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียนของครูกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

การจัดการเกี่ยวกับการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนที่เป็นกิจกรรม นำเข้าสู่บทเรียน	กลุ่มผลสัมฤทธิ์สูง		กลุ่มผลสัมฤทธิ์ต่ำ		P
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
1. การเล่าเรื่อง	9	90	4	40	0.0271*
2. การทนายปัญหา	-	-	-	-	-
3. การสนทนาจากข่าว หรือเหตุการณ์รอบตัว	2	20	1	10	0.1354
4. การสังเกตจากภาพ จากของจริง	1	10	1	10	0.5000
5. การทนายตัวอักษร	-	-	-	-	-
6. การร้องเพลง	-	-	-	-	-
7. การตั้งคำถามให้นักเรียนตอบ	5	50	3	30	0.2400
8. อื่น ๆ	-	-	-	-	-

$\alpha = .05$ * P - value < .05

จากตารางที่ 6 แสดงว่า กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียนที่ครูกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ใช้มากที่สุด ได้แก่ การเล่าเรื่อง ร้อยละ 90 และร้อยละ 40 ตามลำดับ รองลงมาเป็นการตั้งคำถามให้นักเรียนตอบ ร้อยละ 50 และร้อยละ 30 ตามลำดับ สำหรับกิจกรรมที่ไม่พบเลยคือ การทนายปัญหา การทนายตัวอักษร และการร้องเพลง

จากการเปรียบเทียบ พบว่า ระหว่างโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีการจัดกิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียนแตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 คือ กิจกรรมการเล่าเรื่อง ส่วนกิจกรรมอื่น ๆ ครูในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและครูในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ จัดกิจกรรมไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05

ตารางที่ 7 จำนวน ร้อยละ และค่าพีเชอร์ ของการจัดการเกี่ยวกับสภาพการจัดกิจกรรม การสอนที่เป็นกิจกรรมหลักของครูกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ในโรงเรียนที่มี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

การจัดการเกี่ยวกับการจัดกิจกรรม การสอนที่เป็นกิจกรรมหลัก	กลุ่มผลสัมฤทธิ์สูง		กลุ่มผลสัมฤทธิ์ต่ำ		P
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
1. การอภิปราย	1	10	0	0	0.5000
2. การค้นคว้าจากหนังสือ ตำรา และ รายงาน	7	70	3	30	0.0779
3. การเชิญวิทยากรมาบรรยาย	0	0	1	10	0.5000
4. การเล่านิทานหรือเหตุการณ์	3	30	4	40	0.2167
5. การสังเกต	2	20	3	30	0.3482
6. การทดลองโดยนักเรียน	2	20	1	10	0.3974
7. การสาธิต	1	10	0	0	0.5000
8. การแสดงบทบาทสมมติ	-	-	-	-	-
9. การตั้งคำถามให้นักเรียนตอบ	7	70	6	60	0.3250
10. การบรรยาย	10	100	10	100	1.0000
11. การสร้างสถานการณ์จำลอง	1	10	0	0	0.5000
12. การให้ผู้เรียน เรียนด้วยตนเอง	3	30	1	10	0.2476
13. อื่น ๆ (จัดตามคำบอก)	3	30	5	50	0.2400

$\alpha = .05$ * P - value < .05

จากตารางที่ 7 แสดงว่า กิจกรรมหลักที่ครูกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ใช้มากที่สุด ได้แก่ การบรรยาย คือ ร้อยละ 100 รองลงมา ได้แก่ การตั้งคำถามให้นักเรียนตอบ ร้อยละ 70 และ ร้อยละ 60 ตามลำดับ กิจกรรมการเชิญวิทยากรมาบรรยายและการแสดงบทบาทสมมติ ไม่พบในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง สำหรับโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกิจกรรมที่ไม่พบเลยคือ การอภิปราย การสาธิต การแสดงบทบาทสมมติ การสร้างสถานการณ์จำลอง

เมื่อเปรียบเทียบ โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทาง
การเรียนต่ำ การจัดกิจกรรมหลักทุกกิจกรรมไม่แตกต่างกัน ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05

ศูนย์วิทยพัชร์พยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8 จำนวน ร้อยละ และค่าพีเชอร์ ของการจัดการเกี่ยวกับสภาพการจัดกิจกรรม ที่เป็นกิจกรรมเสริมประสบการณ์ของครูกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ในโรงเรียน ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

การจัดการเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการ สอนที่เป็นกิจกรรมเสริมประสบการณ์	กลุ่มผลสัมฤทธิ์สูง		กลุ่มผลสัมฤทธิ์ต่ำ		P
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
1. การเล่นเกม	1	10	0	0	0.5000
2. การได้วาที	-	-	-	-	-
3. การทำแบบฝึกหัดในห้องเรียน	10	100	5	50	0.3088
4. การทำการบ้าน	4	40	3	30	0.3250
5. การจัดป้ายนิเทศร่วมกับครู	-	-	-	-	-
6. การอภิปราย ครูสรุปร่วมกับนักเรียน	3	30	0	0	0.1052
7. การร้องเพลง	0	0	1	10	0.5000
8. อื่น ๆ	-	-	-	-	-

$\alpha = .05$ * P - value < .05

จากตารางที่ 8 แสดงว่า กิจกรรมเสริมประสบการณ์ที่ครูกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ใช้มากที่สุด ได้แก่ การทำแบบฝึกหัดในห้องเรียน คือ ร้อยละ 100 และร้อยละ 50 ตามลำดับ รองลงมาเป็นการทำการบ้าน ร้อยละ 40 และร้อยละ 30 ตามลำดับ กิจกรรมที่ไม่พบเลยในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ได้แก่ การได้วาที การจัดป้ายนิเทศร่วมกับครู การร้องเพลง และไม่พบในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ได้แก่ การได้วาที การจัดป้ายนิเทศร่วมกับครู การอภิปราย ครูสรุปร่วมกับนักเรียน

จากการเปรียบเทียบ พบว่า ระหว่างโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ สภาพการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ทุกกิจกรรมไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนจากแบบสอบถามนักเรียน

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละ ของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ

เพศ	กลุ่มผลสัมฤทธิ์สูง		กลุ่มผลสัมฤทธิ์ต่ำ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	146	58.71	98	42.98
หญิง	131	47.29	130	57.02
รวม	277	100	228	100

จากตารางที่ 9 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างนักเรียนในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง เป็นชายมากกว่าหญิง ส่วนโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ เป็นหญิงมากกว่าชาย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 10 จำนวน ร้อยละ และค่าไคสแควร์ ของความเห็นด้วยในเรื่องสภาพบรรยากาศในห้องเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียน ในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

บรรยากาศในห้องเรียน	กลุ่มผลสัมฤทธิ์สูง (277)		กลุ่มผลสัมฤทธิ์ต่ำ (228)		χ^2
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
1. คณะเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต เพื่อน ๆ ส่วนใหญ่ไม่ตั้งใจเรียน	42	15.17	116	51.32	74.20*
2. นักเรียนในห้องรู้จักและคุ้นเคยกันดี	265	95.66	224	98.25	2.71
3. มีนักเรียนหลายคนเข้ากันไม่ได้เวลาแบ่งกลุ่มทำกิจกรรม	48	17.33	92	40.79	34.20*
4. นักเรียนไม่อยากตอบคำถามของครู	21	7.58	57	25.44	30.22*
5. นักเรียนตอบคำถามของครูผิด จะรู้สึกอับอายเพื่อนและครูมาก	71	25.63	124	54.82	44.88*
6. นักเรียนตั้งใจเรียนเพราะต้องการคะแนนสูง	254	91.70	212	92.98	0.24
7. นักเรียนต้องการทราบคะแนนของตนเองและของเพื่อน ๆ กันที่สอบเสร็จ	190	68.59	188	82.45	12.77*
8. นักเรียนรู้สึกว่าเวลาเรียนในชั่วโมงกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตแต่ละครั้งนาน	26	9.39	75	33.33	44.49*
9. ครูกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต จะเตือนให้นักเรียนอย่าส่งเสียงดัง ให้อยู่ในระเบียบ	212	76.53	195	85.53	6.47*
10. นักเรียนเบื่อหน่ายในการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต	16	5.78	29	12.72	7.43*

ตารางที่ 10 จำนวน ร้อยละ และค่าไคสแควร์ ของความเห็นด้วยในเรื่องสภาพบรรยากาศ
ในห้องเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียน ในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนสูง และในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ (ต่อ)

บรรยากาศในห้องเรียน	กลุ่มผลสัมฤทธิ์สูง (277)		กลุ่มผลสัมฤทธิ์ต่ำ (228)		χ^2
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
11. ครูและเพื่อน ๆ ในห้องเรียน ช่วยเหลือ เมื่อนักเรียนมีปัญหา	263	94.95	206	90.35	3.99*
12. นักเรียนตั้งใจ เมื่อได้เรียนกลุ่มสร้างเสริม ประสบการณ์ชีวิต	257	92.78	191	83.77	10.13*
13. ครูสอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ใจดีและเก่ง	258	93.14	200	87.72	4.35*
14. ในการทำกิจกรรมกลุ่ม ทุกคนช่วยเหลือกันดี	260	93.86	185	81.14	19.34*
15. ถ้ากิจกรรมทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม นักเรียน รู้สึกหงุดหงิด ยุ่งยากใจ	33	11.91	54	24.12	12.96*

$$\alpha = .05 \quad \chi_{(1)} = 3.84$$

จากตารางที่ 10 แสดงว่า นักเรียนทั้งในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและ
ในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีความเห็นว่า นักเรียนรู้จักและคุ้นเคยกันดี มากที่สุด
คือ ร้อยละ 95.66 และร้อยละ 98.25 ตามลำดับ สำหรับส่วนที่ว่านักเรียนเบื่อหน่าย ในการ
เรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต นักเรียนมีความเห็นด้วยน้อยที่สุด คือ ร้อยละ 5.78 และ
ร้อยละ 12.72 ตามลำดับ

จากการเปรียบเทียบบรรยากาศในห้องเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ระหว่าง
โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ พบว่าบรรยากาศ
ในห้องเรียนส่วนใหญ่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 ยกเว้นเพียง 2 รายการเท่านั้นไม่
แตกต่างกัน คือ นักเรียนในห้องรู้จักและคุ้นเคยกันดี นักเรียนตั้งใจเรียนเพราะต้องการคะแนนสูง

ตารางที่ 11 จำนวน ร้อยละ และค่าไคสแควร์ ของความเห็นด้วยในเรื่องทักษะการสอน
ครูกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียน ในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทาง
การเรียนสูง และในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

ทักษะการสอนของครู	กลุ่มผลสัมฤทธิ์สูง (277)		กลุ่มผลสัมฤทธิ์ต่ำ (228)		X ²
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
1. ครูสอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ทำการสอนด้วยความรวดเร็ว น่าสนใจ สนุก	190	68.59	150	68.79	1.43
2. ครูสอนกลุ่ม สปช. คอยดูแลและให้คำ ปรึกษาเอาใจใส่นักเรียนขณะนักเรียน ทำกิจกรรมในห้องเรียนอย่างทั่วถึง	250	90.25	195	85.53	2.69
3. ครูสอนกลุ่ม สปช. มักบอกนักเรียนให้ ทราบว่าเรียนเรื่องอะไร	244	88.09	211	92.53	2.79
4. บางครั้งครูสอนกลุ่ม สปช. จะบอก นักเรียนเตรียมสิ่งของมาจากบ้านสำหรับ ที่จะเรียน	218	78.70	187	82.54	0.87
5. ครูเคยนำนักเรียนออกไปศึกษาของจริง รอบ ๆ บริเวณโรงเรียน	197	71.12	123	53.95	15.89*
6. ครูสอนกลุ่ม สปช. มีอุปกรณ์มาสาธิตให้ นักเรียนดู	232	83.75	159	69.74	14.06*
7. ครูสอนกลุ่ม สปช. เปิดโอกาสให้นักเรียน ทำการทดลองด้วยตนเอง	234	84.48	172	75.44	6.48*
8. ครูสอนกลุ่ม สปช. ชมเชยนักเรียนที่ เล่าเรื่อง หรือตอบคำถาม	238	85.92	187	82.02	1.43

ตารางที่ 11 จำนวน ร้อยละ และค่าไคสแควร์ ของความเห็นด้วยในเรื่องทักษะการสอน
ครูกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียน ในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทาง
การเรียนรู้สูง และในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ (ต่อ)

ทักษะการสอนของครู	กลุ่มผลสัมฤทธิ์สูง		กลุ่มผลสัมฤทธิ์ต่ำ		χ^2
	(277)		(228)		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
9. ในการทดลองมีอุปกรณ์ที่นักเรียนได้จัดหา มาด้วย	202	72.92	175	76.75	0.97
10. ครูสอนกลุ่ม สปช. ยกตัวอย่างที่นักเรียน เคยเห็นและเข้าใจง่าย	242	87.36	206	90.35	1.11
11. ครูสอนกลุ่ม สปช. ตั้งคำถามที่ยากและ นักเรียนตอบไม่ได้	83	29.96	100	44.30	11.10*
12. ครูมีของจริง อุปกรณ์ต่าง ๆ ประกอบการ อธิบายขณะสอน	173	62.46	155	67.98	1.88
13. ครูสอนกลุ่ม สปช. มีเรื่องเล่าสนุก บางครั้ง เป็นเรื่องซ้ำซ้อน	237	85.56	196	85.97	0.02
14. เมื่อนักเรียนสงสัยเรื่องใด จะยกมือและ ซักถามได้ทันที	208	75.09	168	73.68	0.13
15. ครูสอนกลุ่ม สปช. คอยเตือนหรือชี้ให้ นักเรียนสังเกตผลการทดลองเสมอ	242	82.36	185	81.14	3.71
16. ครูสอนกลุ่ม สปช. จะต้องให้นักเรียน จดบันทึกผลการทดลองหรือการสังเกตทุกครั้ง	219	79.06	155	67.98	7.99*
17. นักเรียนมีส่วนร่วมในการตกแต่งห้องเรียน จัดมุม สปช. อยู่เสมอ	231	83.34	168	73.68	7.11*
18. นักเรียนไม่เข้าใจความหมายของคำพูด บางคำของครูกลุ่ม สปช.	118	42.60	133	58.77	13.08*

ตารางที่ 11 จำนวน ร้อยละ และค่าไคสแควร์ ของความเห็นด้วยในเรื่องทักษะการสอน ครูกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียน ในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ (ต่อ)

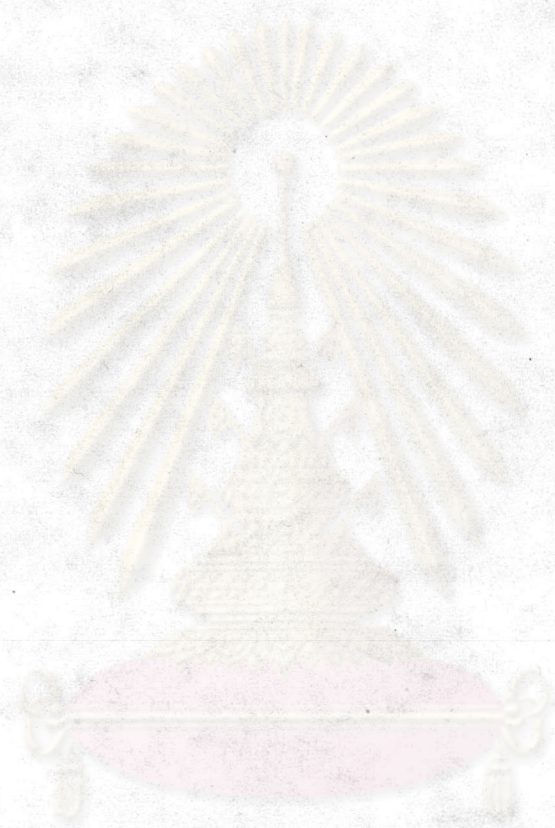
ทักษะการสอนของครู	กลุ่มผลสัมฤทธิ์สูง		กลุ่มผลสัมฤทธิ์ต่ำ		χ^2
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
19. เมื่อนักเรียนปฏิบัติกิจกรรมผิดขั้นตอน ครูกลุ่ม สภช. จะชี้แนะให้นักเรียนเห็นส่วนที่ผิดและ แก้ไขให้ถูกต้อง	257	92.78	210	92.11	0.08
20. ครูสอนกลุ่ม สภช. ฝึกให้รู้จักสรุปบทเรียน ได้ด้วยตนเอง	230	83.03	179	78.51	1.66

$$\alpha = .05, \chi^2_{(1)} = 3.84$$

จากตารางที่ 11 แสดงว่า นักเรียนในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ส่วนมากมีความเห็นด้วยว่า ครูสอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตคอยดูแลและให้คำปรึกษาเอาใจใส่นักเรียนขณะนักเรียนทำกิจกรรมในห้องเรียนอย่างทั่วถึง คือ ร้อยละ 90.25 ส่วนนักเรียนในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ส่วนมาก มีความเห็นด้วยว่า ครูสอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตมักบอกนักเรียนให้ทราบว่าจะเรียนเรื่องอะไร คือ ร้อยละ 92.53 และนักเรียนมีความเห็นด้วยน้อยที่สุด ทั้งในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ คือ ครูสอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตตั้งคำถามที่ยากและนักเรียนตอบไม่ได้ ร้อยละ 29.96 และร้อยละ 11.10 ตามลำดับ

จากการเปรียบเทียบ ทักษะการสอนของครูกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตระหว่างโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ พบว่า ทักษะการสอนข้อ 5 ครูเคยพานักเรียนออกไปศึกษาของจริงรอบ ๆ บริเวณโรงเรียน ข้อ 6 ครูกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตเปิดโอกาสให้นักเรียนทำการทดลองด้วยตนเอง ข้อ 7 ครูกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตมีอุปกรณ์มาสาธิตให้นักเรียนดู ข้อ 11 ครูกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตตั้งคำถามที่ยากและนักเรียนตอบไม่ได้ ข้อ 16 ครูกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตจะ

ต้องให้นักเรียนจับบันทึกผลการทดลองหรือสังเกตทุกครั้ง ข้อ 17 นักเรียนมีส่วนร่วมในการตกแต่งห้องเรียน จัดมุมกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตอยู่เสมอ ข้อ 18 คำพูดบางคำพูดของครูกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตที่นักเรียนไม่เข้าใจความหมาย มีความแตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 ส่วนทักษะการสอนของครูข้ออื่น ๆ ไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย